

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenščina na Koroškem.

Koroški Nemci bi najrajši kar porinili s Koroškega slovenščino, ali koroški Slovenci se njih početju na vso moč upirajo. Na vsak način bi radi svet prepričali, da slovenščina na Koroškem ni deželni jezik. Pri tem jim pa gredo na roko razni uradi, ki povsod nemški uradujejo, kjer le morejo. Slovenska društva dobivajo nemške odloke in treba se je pritoževati do najvišjih inštancc, da Slovenci dobimo kak slovenski odlok.

Zlasti se pa v tem oziru s posebno trdovratnostjo odlikujeta celovški magistrat in pa celovško okrajno glavarstvo. Nedavno je pa celovško okrajno glavarstvo dobilo ukaz, da mora slovenskemu katoliškemu političnemu društvu za Koroško rešiti neki odlok v slovenščini.

Ta ukaz ministerstva je pa nemške Korošce jako vznemiril, skoro nič manj, kakor štajerske Nemce osnova celjske gimnazije. Pritožbe proti njemu seveda ni nobene, kajti nižja oblastva se proti višjim pritoževati ne smejo. Drugega torej ni ostalo, kakor društvu poslati slovensko rešitev. Koroški Nemci pa tudi vedo, da Slovenci ne ostanemo pri tem, temveč bomo zahtevali, da okrajno glavarstvo in celovški magistrat slovenske vloge slovenski rešujeta.

Ta stvar pa zahteva tudi uradnikov večjih slovenskega jezika. Tacih pa ni na Koroškem, ker se je dosedaj pri nastavljanju uradnikov na vse prej gledalo, kakor na jezikovno vsposobljenost. Šole na Koroškem pa tudi niso tako urejene, da bi učenci mogli pridobiti se slovenščine. Če Slovenci zmagamo s svojimi zahtevami, potem bode naravno treba tudi veliko večjih prememb na Koroškem. Zato so pa koroški Nemci obrnili se za pomoč k zedinjeni levici.

Ker ni pritožbe proti ministerskemu odloku, so pa stavili v tej stvari neko interpelacijo do vlade, katero je podpisal tudi sedanjí nominelni vodja zedinjene levice in bivši minister grof Khuenburg. Z vso zofistično modrostjo hočejo dokazati, da je vladni ukaz nepostaven, ker zmatra deželni in krajevni navadni jezik za jedno in isto. Seveda tako zavijanje pa koroškim Nemcem ničesa koristiti ne

more, kajti na Koroškem je slovenščina deželni jezik in ob jednem je v okrožju celovškega deželnega glavarstva, pa tudi v mestu krajevno navadni jezik. Slovenci smo tukaj v popolni pravici in bomo, če bode potrebno, svojo pravico zahtevali tudi pri upravnem sodišču.

Vsekako je pa značilno to postopanje Nemcev. Pri nas na Kranjskem biva 5 %. Nemcev in ti zahtevajo in tudi uživajo popolno narodno enakopravnost v vsi deželi, če tudi stanujejo zdržema jedino na Kočevskem; na Koroškem je pa skoro tretjina Slovencev in ti stanujejo zdržema, samo nekaj ponemčenih trgov in mest je mej nje zasejanih, pa se vendar odreka jim narodna enakopravnost še v deželnem stolnem mestu in slovenskem delu dežele. Ta interpelacija je zopet nov dokaz nemške nestrpnosti in tudi vlada bi iz nje morala posneti, da z Nemci nobena sprava ni mogoča, ker zanje ne marajo in le hočejo gospodovati. Zedinjena levica je pa pokazala s svojo interpelacijo, da jej manjka vseh potrebnih sposobnostij za vladno stranko, zlasti pa pravičnosti.

Če pa morda mislijo levičarji, da si s tem utrdijo stališče na Koroškem, da se postavljajo na skrajno nemškonarodno stališče, se jako motijo. S tem le levica kaže, da je popolnoma nepotrebna. Pri prihodnjih volitvah jo bodo povsod nemški nacionalci izpodrinili. Čim bolj s svojo nestrpnostjo budi nemški šovinizem, tem bolj pripravlja tla za nemške nacionalce. Koroškim Slovincem pa bodi ta interpelacija v izpodbudo za odločno delovanje. Sedaj vidijo, da so že s svojimi dosedanjimi koraki hudo zadeli koroške Nemce, da so se morali zaleteti pod okrilje vodje zedinjene levice grofa Khuenburga, kar pa jim ne bode nič pomagalo, kajti krivica mora jedenkrat propasti, če jo tudi branijo bivši ministri.

Državni zbor.

Na Dunaji, 24. februarja.

Začetkom današnje seje je poljedelski minister grof Ledebur odgovarjal na Pernerstorferjevo interpelacijo glede bratovskih skladnic pri nekih rudokopih grofa Harracha in mej drugim rekel, da se

mora novi zakon o bratovskih skladnicah prej izvesti pri vseh skladnicah, predno se bo upoštevala želja rudarjev glede ustanovitve velikih skladnic.

Levičarji, na čelu jim grof Khuenburg in dr. Beer so vlado interpelirali glede razmer nemških mestnih šol v Pragi, potem pa se je nadaljevala razprava o proračunu naučnega ministerstva.

Mladočeh Adamek se je bavil z naučnim ministrom, češ, da imajo nemški narodi barona Gautscha izza časa, ko je bil prvič minister, v jako slabem spominu. Zato, ker je kdo minister, mu narodi nikakor še ne zaupajo.

Posl. Kozłowski je tožil, da nedostaje učiteljev in duhovnikov in razpravljaj o potrebi versko-nravne vzgoje.

Posl. Demel je dokazoval, da se slovanski dijaki na tešinski nemški gimnaziji ne germanizujejo. Dokaz: trije profesorji so slovanske narodnosti.

Po nekaterih opomnih poročevalca grofa Pininskega se je vzprejelo poglavje centrala in se začela razprava o poglavju „bogočastje“.

Posl. dr. Kronawetter je grajal, da morajo nekatoliki doprinasati za bogočastne namene namene katolikov. Država plačuje deficit moravskega verskega zaklada, olomuški nadškof pa ima na leto 300.000 gld. dohodkov. Za škofa je 12.000 gl., za nadškofa 18.000 gld. na leto dovolj, saj so samci.

Opat Treuinfels je govoril o kongruu.

Minister Gautsch je polemizoval s Kronawetterom, povedal, da bo revizija zakona o prispevkih za verski zaklad mogoča šele po davčni reformi in naznanil, da predloži vlada zajedno z načrtom o uredbi uradniških plač tudi zakonski načrt o kongruu.

Posl. dr. Scheicher je ropotal, da se cerkev sme zmatrati za državno napravo, ker je od Boga in se v njene zadeve nima nihče utikati. Ravnati s cerkvijo kot z državnim zavodom je hudodelstvo vseh hudodelstev. Ko bi cerkev ne bila dobivala od države subvencije, bi sicer škofje in duhovniki bili siromaki, a religioznost bi bila večja.

Poglavje „bogočastje“ se je sprejela in rešila vladna predloga o uredbi plač uradnikov na vseučilišnih in pri licealnih knjižnicah.

Prihodnja seja bo jutri.

Listek.

Prirodopisni in tehniški razgled.

Piše J.

V.

Naša doba posebno rada gleda nazaj v starodavne čase. Zgodovina se z vspehom trudi, da raziskuje one davne dni; kjer ponehajo pisani viri, posega po spomenikih in ostankih ter bere iz njih razne zanimive stvari o tedanjih stanovalcih naše zemlje. Tudi tehnika se danes rada bavi s svojo povestnico. Stari kulturni narodi so ji velevažen vir za raziskovanje o stanju nekdanje tehnične vede in zmožnosti. Posebno Egipčani, ki so s svojimi ogromnimi zgradbami in s svojo veliko kulturo zavzemali prvo mesto mej starimi ljudstvi, pred Grki, so hvaležen predmet za proučevanje omenjene vrste. Mej raznimi ostanki starih Egipčanov so že zdavnej vzbujale pozornost žive in dobro ohranjene barve na njihovih spominkih. Tisočletja so bile izpostavljene solni, dežju in hudemu vremenu, a marsikateri so danes še tako sveže in bistre, kakor bi bile slikane ravnokar. Najnovejše preiskave so pokazale, da so Egipčani rabili skoraj izključno le rudninske

barve. Najbolj so ljubili rudeče rjavbo barvo, ki je podobna oni, ki jo danes nazivljamo „pompejsko-rudečo barvo“. Po kemijski sestavi je bila železni oksid, pomešan z glino. Barva je tako finih zrn, da najbrže ni bila zmljeta, temveč da so jo pridobivali kakor oborino iz primernih raztopin. Za rumeno barvo je služil tudi železni oksid, kateremu so spreminjali ton s primeševanjem gline, vapna itd. Poznali so pa tudi že zlate bronze in listnato zlato, kakor današnji zlatarji. Modre barve so Egipčani izdelovali iz steklovine, kateri so bile primešane bakrene soli. Gips ali mavec jim je dajal belo barvo, iz katere so delali svetlo rudečo s pomočjo različnih organskih pridevkov. Zanimivo je, kako so stari egiptovski zidarski mojstri sodili o tvari nah, s katerimi so lepšali hiše božje. Dobro poznaoč minljivost barve, napisal je stavbinski mojster Neh-Fernad (4000 let pred Kristom) nastopne besede na jedno svojih zgradb: „Barveni lišp, ki je namenjen za tempeljne, mora biti tako večni, kakor so večni sami bogovi.“ Tega vodila naj bi se pač tudi naši zidarski mojstri držali, ko zidajo sedanje cerkve! —

Stari Egipčani so bili pač izborni tehniki, a strojev za izdelovanje ledu izvestno niso po-

znali. Ti stroji se sedaj izdelujejo v velikih merah in tako ekonomično, da se splačajo časih celo v krajih, kjer nam zima sama daje dovolj natornega ledu. Kakor poročajo listi, zgradila je tvrdka J. & H. Hall v Dastfordu v zadnjem času velikansko mašino za izdelovanje ledu, namenjeno v Avstralijo. V Novi Zelandiji bodo z njeno pomočjo prirejali zmrzneno koštrunovo meso. Stroj deluje s tekočo ogljikovo kislino. Sesaljško goni parna mašina, imajoča trikratno ekspanzijo in 135 konjskih močij. Stroj napravi toliko mraza, da zmrzne vsak dan 1500 sveže zaklanih ovac, poleg tega pa preskrbuje še ledenico, v kateri ima prostor 30.000 zmrznjenih zaklanih ovac. — Še večja je ledena mašina, ki služi prevažanju mesa iz Avstralije v Evropo na račun Lindejeve družbe. Ta stroj naredi toliko ledu, da se 2500 ton (tona ima 1000 kilogramov) zmrznene mesa na transportu v Evropo ne otaja in da ostane v temperaturi, ki je zdatno pod ničlo. Meso je naloženo v ladiji v velikanskih shrambah, po katerih kroži tako mrzel zrak, da ostane meso popolnoma sveže. Zrak pride iz stroja, ki pošilja tekoči in zelo mrzli amonjak po zakrivljenih ceveh na okoli. Krog cevi in nad njimi se pretaka zrak; na svojem potu se silno ohladi in zato je toplota

V Ljubljani, 25. februarja.

Prošt Jordan bi Italijanom ne bil prav po volji, ko bi prišel za škofa v Trst ali Poreč. Tržaški Italijani bi radi Flappa imeli za škofa, a po njih mnenju bi pa v Poreč moral priti za škofa kak duhoven odločno italijanskega mišljenja. Proštu Jordanu se očita, da je predobra duša in bi se dal preveč voditi od slovanske duhovščine. On se niti sam prav ne spozna, kakšne narodnosti je, če tudi je na Furlanskem rojen. V semenišču se je baje navzel slovanskega duha. Zaslug tudi Jordan po mnenju Italijanov nima nobenih. Italijani namreč ne poznajo družih zaslug, kakor zasluge za po italijančevanje. Omeniti je, da nekateri Italijani celo Flappa ne zmatrajo za dovolj odločnega in bi radi za škofa v Trstu moža, ki bi ne poznal druge svoje naloge, kakor poitalijančevanje Slovencev. Tržaški škof mora seveda biti tudi čisto italijanske krvi.

Volilna pravica hlapcev. Tudi v poljskem klubu se slišijo glasovi, da ni opravičeno, da bi se posli izključili od volilne pravice. Levičarji so tudi proti tej določbi. Zanje so le nemški poslanci planinskih dežel in pa veleposestniki. Včeraj smo omenili, da so naši konservativci tudi v tem oziru premenili svoje stališče. To pa prihaja od tod, ker se naša katoliška stranka boji, da bi sicer vsled velicega števila mestnih volilcev v novi kuriji utegnili na Kranjskem propasti v tej kuriji. Če pa bodo volili tudi kmetijski posli, pridobi pa nekaj volilcev, na katero upa duhovščina uplivati. Iz začetka bodo na hlapce seveda tudi gospodarji uplivali. Po Taaffejevi volilni reformi katoliška stranka za svoje namene hlapcev ni potrebovala, zato je pa bila proti njih volilni pravici, ker je agitacija težja, če je več volilcev; sedaj je za njih volilno pravico, ker drugače v novi kuriji zmagati ne upa.

Priznanje bolgarskega kneza je važnejše dejstvo, nego se navadno misli. S tem je torej tudi priznana popolna zjedinjenje obeh Bolgarij. Knez Ferdinand je namreč voljen tudi z glasovi vzhodnorumelijskih poslancev in je torej tudi knez Južne Bolgarije, ne pa samo generalni guverner, kakor bi imel biti po nekem dogovoru velelastij. Da so ga vlasti potrdile, ne da bi bile zahtevale, da se da v drugič voliti samo od severnobolgarskih poslancev, to kaže, da smatrajo sedanje razmere v Bolgariji, ko se vsa država upravlja kot celota, za popolnoma zakonito, da nič več ne mislijo, na kako administrativno ločitev obeh dežel. Turška se je torej tudi na tihem odrekla svoji pravici, imeti svoje posadke v balkanskih gorah na meji Severne Bolgarije. S priznanjem kneževim, je končno dovršen del bolgarske zgodovine, ki se je bila začela s plovdivskim prevratom. Mnogo težav je ta čas prestala Bolgarija, jeden knez je moral celo d-želo ostaviti, a naposled so se pa spolnile želje Bolgarom.

Grška in Srbija. V Atenah in Belemgradu niso nič posebno veseli, da se je Bolgarija sporazumela z Rusijo. Boje se, da bode to škodovalo grškim in srbskim koristim na Balkanu. Srbi in Bolgari so dosedaj vedno pričakovali, da bode Rusija podpirala njih težnje proti Bolgarom zlasti v

v shrambah skoraj tako nizka, kakor v najboljših ledenicah.

Pitna voda je velevažan faktor za naše zdravje. Zato se sedaj povsodi trudimo, da damo ljudstvu zdrave in čiste vode za pijačo in kuho. Pri tam nam je merodajna sodba kemika in bakteriologa. V najnovejšem času so se pa nazori o preiskavi vode nekoliko spremenili, osobito pa se ne povdarja več toliko baterijologična stran. Sloveči higienik prof. Flügge zahteva povsod drugačno raziskavanje vode in trdi: 1) Do sedaj običajno higijensko preiskovanje vode na podlagi kemijskih bakteriologičskih in mikroskopijskih svojstev poslanih posamičnih prob je skoraj vedno brezpomembno in nepriloprijateljno; 2) voda se mora higijensko raziskati na lici, kjer izvira in tam, kjer stoje eventualne mašinske priprave. Na tem kraju naj se tudi določi množina železa v vodi in njena trdota. Posebno je treba preiskati, če se ne nahajajo v studencu ali vodnjaku organske kali; 3) ko je vode vpeljana, naj se tam pa tam napravljajo sedaj običajni raziski; vzame se primerna poskusna množina vode na raznih krajih vodovoda in se preišče vsa njena kemijska in bakteriologičska svojstva. Pomen pa dobe taki raziski šele tedaj, če se pogostoma ponavljajo in če se ob jednom strogo opazuje izvir vode.

Makedoniji. Tega se v Atenah in Belemgradu tudi sedaj še nimajo povoda bati, da bi Rusija pomagala Bolgarom kar pridobiti Makedonijo. Podpirati pa utegne makedonske Bolgare v cerkvenem in šolskem oziru potegujoč se zanje pri Turški vladi. Ruski upliv v Carigradu veliko izda. Zaradi tega se zopet misli na zvezo mej Srbijo in Grško proti Bolgarom. Kralj Aleksander pride baje v kratkem v Atene in tedaj se bode natančneje dogovorilo o tej zvezi. Srbija in Grška bodeta druga drugo podpirali v vseh balkanskih stvareh.

Pomnoženje nemškega vojnega brodograja. V Nemčiji vedno naraščajo stroški za vojaščino. Sedaj mislijo pomnožiti vojno brodograje, ker sedanja nemška mornarica več ne zadošča novodobnim zahtevam, in je posebno zaradi nemških naselbin treba večjega brodograja. Nemški davkoplačevalci se pa tega nič posebno ne vesele. Kolonijalna politika Nemčiji dosedaj tudi ni prinesla nobenega dobička, temveč samo nova bremena. Več državnozborskih strank je odločno proti pomnoženju mornarice. Najhuje bodo seveda ugovarjali socijalni demokratje, potem pa svobodomiselnja stranka. Najbolj so pa navdušeni za pomnoženje mornarice narodni liberalci. Katoliški centrum se tudi nekaj kuja, a pri njem pa gre le za kakšno politično barantijo. Če bode vladi ležeče na podpori katoliškega centra, bode morala izpolniti kako željo te stranke.

Dopisi.

Iz Starega trga pri Ložu, 24. februarja. Kdor še ni pozabil vseh obljub klerikalnih agitatorjev o priliki deželnozborskih volitev, se mora sedaj pač z začudenjem vprašati, kdaj se bodo izpolnile. Klerikalci so pri nas ustanovili na katoliški podlagi konsumno društvo in posojilnico, do drugega pa le ni prišlo, osobito pa do odprave davkov in naklad. Prej imenovani društvi pa ne koristita v taki meri, da bi bilo vredno o tem govoriti, zlasti ko je že od prej tu ustanovljena posojilnica po Roffaisenovem sistemu in se v konsumnem društvu ne gleda toliko na ceno, ugodno kupcu, temveč se le po visokih cenah prodaja. Najbrž pričakujejo gotovi gospodje, da vtaknejo koncem leta lep dobiček v svoje žepce. Najbolj pa je vreden klerikalni občinski odbor, da se z njim pečamo, ker je on prva upravna oblast, katero so si klerikalci želeli imeti v rokah. Pred volitvijo zagotavljalo se je, da bode novi odbor odpravil povsem občinske naklade, oziroma je zdatno znižal, dokazalo pa se je nasprotno, namreč, da je moral pri prvem svojem letnem proračunu za leto 1896 naklade zvišati za 5%. Zvišanju so v prvi vrsti vzrok nekatere nepremišljeno dovoljene svote, mej katerimi je posebno omeniti visoko letno plačo klerikalnemu županu. Dosedanji županje niso dobivali plače, ampak le primerno odškodnino za storjena pota, kar je le malo znašalo. Koder pridejo klerikalci na krmilo, povsod jim je prva skrb, napolniti svoje žepce. Ravno isti občinski odbor se bori proti naši lepi stari posojilnici, hoteč ji vzeti pravico do male sobice, v koji ima pisarno, ter je že 4krat stavil na zapisnik občinske seje, da je posojilnico pregnati iz občinske hiše tudi tožbenim putem, ter ji vzeti vso od prejšnjega občinskega odbora darovano pisarniško opravilo. Dostavim naj, da je prejšnji odbor le vsled tega dovolil posojilnici te ugodnosti, ker posojilnična pravila govore, da o razpustu pripade vse njeno premoženje starotški občini v last. Dabovitih odbornikov pri občini se nam tudi ne manjka, zlasti se odlikuje jeden z dovtipi. Ta navihana butica je pri neki seji obč. odbora zahteval, naj sme znan lesni trgovec oddajati prevažanje le voznikom, koje določuje občinski odbor, češ, ker mora občina prispevati k vzdrževanju ceste. Taki modrijani se dobe samo še v Pincgavu. Opozoriti je deželne poslance, kako konsumno društvo na katoliški podlagi krati deželi dohodke. Konsumno društvo je namreč prodalo v teku 8 dni za pust celih 1300 litrov vina, katero je dalo nekaterim zadružnikom brez užitninskega davka (daca). Mishlo je: po določenih užitninske postave je vino v sodih čez 56 litrov in kupljeno za lastno potrebo davka prosto; napravimo torej tako, da hodijo naši ljudje piti neobdačeno vino. Ti kunštni katoliški poštenjaki so pa potem tako ukrenili: Kupili so štirje ali več klerikalcev vina v sodih do 60 litrov na dom, vino se ni obdačilo; poklicali so sosede in si doma mej seboj razdelili vino po 1 ali 2 litra, misleč, saj nas nihče ne „pogrunta.“ Ali človek obrača, Bog pa obrne, in Bog niti katoliško narodnemu društvu ne prizanesi. Kakor se čuje, je te poštenjake vestni dacar le pogruntal in se jim je naložila občutna denarna kazen. Omenim naj, da bode konsumno društvo vzrok pijančevanju pri nas in se večkrat vidi, ko se ljudje, ki so prej trezno živeli, težkih nog prigugljejo iz društva. Letos je bilo veliko kmet-skih gospodarjev, kateri si do sedaj za pust niso privoščili vina, letos pa ga obilno povžili; za njimi niso zaostale samice-ženice. Škoda, storjena po konsumnem društvu malim trgovcem, obrtnikom, gostilničarjem je izdatna. Katoliški poštenjaki v črnih suknjah sicer vedno jezik brusijo in pripovedujejo,

kaki prijatelji so obrtnikom, a kjer jim morejo škoditi, to store. Izvestni gospodje se upajo že tako daleč, da ženitovanjskim svatom naravnost zapovejo, v katero gostilno smejo iti in jim z različnimi stvarmi groze, če ne bi ubogali. Sploh: kdor ne prisega na klerikalno zastavo, in neče tlačaniti klerikalnim kolovodjem, tega skušajo uničiti. Agitacija je silna in ker se vlada za vse hujskanje ne meni, bo treba, da se stvar sproži na Dunaju. Najlepša čednost klerikalcev je pa denuncijanstvo, v kateri stroki se odlikujejo. Ni ga dneva, da bi ne bil kdo tožen, bodisi pri sodnji ali kod drugod, osobito se preganjajo učitelji in uradniki. Ti se kar sistematično preganjajo in ovajajo pri višjih oblastih in iz samih ničvrednih vzrokov tudi brez vsacega povoda. Sosebno neusmiljeno preganjajo učiteljsko osebje prav po nedolžnem; tožijo jih kar pavšaliter vseh 6 ali vsacega posameznega. Tožba radi razžaljenja časti ni konca ne kraja in so kmetje že tako prebrisani, da za tako tožbo dobe odvetnika; tožujejo se nadalje zgolj iz političnega sovraštva tudi v civilnopravnih rečeh brez povoda. Iz kratka: razmere so neznosne in prokletstva je vreden njih provzročitelj.

Resnicoljub.

Z Gorenjskega, 23. februarja. Vzgladni duhovnik Valentin Jakelj v Ribnem nam je poslal naslednji popravek, kateri prijavljamo dasi ni pisan v zmislu zakona. Jakelj piše: Na podlagi §. 19. tiskovnega zakona zahtevam, da priobčite z ozirom na dopis z Gorenjskega v 37. šte. „Slov. N.“ z dne 11. febr., kjer se v opombi uredništva nasproti mojemu popravku trdi: „Ali ne veste, da imajo dopisniki na razpolaganje pričo, tisto ženo, katara Vas je prišla klicat,“ — tale stvarni popravek: Ni res, da imajo dopisniki na razpolaganje pričo. Ni res, da bi me v tem slučaju prišla klicat kaka žena. Res pa je, da me ni prišla nobena žena klicat, da bi šel previdet Drenovko. V Ribnem dne 23. febr. 1896. Valenti Jakelj, duhoven.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. februarja.

— (Narodna družba) se zbere nocoj ob osmih v „Narodnem domu“.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) V četrtek in v soboto se bode pel „Faust“, prihodnji torek pa se bode igralo klasično delo, Shakespearov „Otello“, za katerega se vrše sedaj vsak dan skušnje.

— (Kranjska zdravniška zbornica.) Člani zdravniške zbornice so gg.: dr. A. Arko, dr. J. Marolt, dr. K. vitez Bleweis, dr. E. Schreyer, dr. M. Jagodiz, dr. E. Bock, dr. A. Eisl, dr. V. Gregorič, dr. E. Šlajmer; namestniki so gg.: E. Globočnik, M. Marscher, dr. J. Namorš, dr. A. Šifer, dr. J. Eržen, A. Paichel, dr. J. Schuster, Fr. H. Finz, dr. J. Kopřiva. V predstojništvo zbornice volila je zbornica soglasno sledeča gg.: dr. K. vitez Bleweis, predsednik, dr. A. Eisl, namestnik, dr. E. Bock, dr. V. Gregorič, dr. E. Šlajmer, člani. V c. kr. deželni zdravstveni svet odposlala je zbornica kot delegate dr. V. Gregoriča in dr. A. Arkota.

— (Občni zbor „Slovenskega planinskega društva“.) V malem salonu „pri Slonu“ bil je sinoči tretji občni zbor „Slovenskega planinskega društva“. Otvorivši zborovanje načrtal je načelnik g. prof. Orožen v kratkih potezah dosedanj razvoj društva, ki nam daje poročstvo, da se vodstvo nahaja v dobrih rokah in da je pričakovati v prihodnje še lepih uspehov. Prvo leto društvenega obstanda omejevalo se je njega delovanje le na Kranjsko, a že drugo leto raztegnilo je društvo svoje delovanje tudi na sosedno Štajersko, kjer se je osnovala čila podružnica Savinjska. Na Kranjskem imamo sedaj delavni podružnici v Radovljici in Kamniku, a zadnje dni osnovala se je prva podružnica na Goriškem in sicer Soška s sedežem v Tolminu, ki šteje že 37 članov. Zlasti glede delovanja v Julijskih planinah pričakujemo sme „Slovensko planinsko društvo“ od nove podružnice krepke podpore. Planinske kočje zgradilo je društvo dosedaj tri, a letos zgradilo se jih bode, ako bodo sredstva dopuščala, pet, in sicer dve na Štajerskem, a tri na Kranjskem. Največje važnosti je Triglavsko kočje, s katere gradnjo se bode pričelo, čim nastopi ugodnejše vreme; gradbeni material je večinoma že pripravljen. Stroški za to kočjo znašali bodo nad 4000 gld. Govornik je konečno z zadoščenjem naglašal, da se krog prijateljev „Slovenskega planinskega društva“ širi od dne do dne in da so se v poslednjem času zlasti bratje Čehi začeli živo zanimati za naše planinstvo. Obširnemu poročilu tajnika g. Hauptmanna posnamemo, da je društvo glede na neugodne razmere lanskega leta priredilo leta 1895. le dva izleta (na sv. Višarje in k otvoritvi Vodnikove kočje na Velem Polju) ter pet poučno-zabavnih večerov, ki

so društvenikom jako ugajali. Vseh članov šteje sedaj „Slovensko planinsko društvo“ nad 400. Na Triglavu bil je lani otvorjen „Aljažev stolp“, a letos namerava se zgraditi še nekoliko sličnih zavetišč. Markacija potov se je seveda nadaljevala, a vesti, tihoče se društva in slovenskega planinstva sploh priobčevale so se v društvenem glasilu „Planinski vestnik“. Za projektovani razgledni stolp na Šišenskem vrhu, pridobilo si je društvo že potreben svet, a zgradba odložiti se je morala za poznejši čas. Dohodkov imelo je društvo lani 1779 gld., a blagajničnega preostanka 42 gld. Gospod J. Mandelj omenil je pri tej priliki, naj bi društvo v ožigled delovanja nemškega „Alpenvereina“ večjo pozornost obračalo na Kamniške planine ter si čim prej preiskrbelo primeren prostor za zgradbo planinske koče. Poročila bila so potem soglasno odobrena, in po predlogu g. prof. Rutarja odboru podeljen absolutorij s pohvalo. Čast. gosp. župnik Jakob Aljaž bil je v priznanje trudoljubivega in požrtvovalnega delovanja v prid „Planinskemu društvu“ imenovan častnim članom društva, kar se mu je brzojavnim potom sporočilo. V odbor bili so izvoljeni gospodje: Hauptmann Josip, Krulec Ivan, Mandelj Ivan, Macher Ivan, Mikuž Anton, Orožen Fran, Sbrizaj Ivan in Wölfling Ljudevit, računskima pregledovalcema pa gospoda Klein in Vrhunc. Po končanem zborovanju ostali so zborovalci še delj časa zbrani ukrepajoč o raznih sredstvih v prosep slovenskega planinarstva.

— („Rudeči križ“) Občni zbor gospejnega pomočnega društva „Rudečega križa“ za Kranjsko vršil se bode dne 28. t. m. ob 11. uri dopoldne v stanovanji predsednice (Turjaški trg št. 5, III nadstropje s sledečim vzporedom: 1. Gospodarstveno poročilo; 2. račun za leto 1895; 3. volitev 14 društvenih odbornikov; 4. volitev 3 preglednikov računov in 2 namestnikov.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) Kakor običajno vsako leto, priredila bode „Ljubljana“ tudi letos svoje pevsko-zabavne večere v postnem času. Prvi vršil se bode v začetku meseca marca; drugi se pa priredi o s v. Jožefu na čast vsem „Pepcam“ in „Pepčkom“. Ta zabavni večer se je občinstvu jako priljubil, zato je pričakovati, da bode tudi letos udeležba velika. Spomladi in poleti napravi „Ljubljana“ na Koslerjevem vrtu tri večje veselice. Največja izmed teh bode ona, katera se bode vršila dne 5. julija v proslavo slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Pevsko društvo „Ljubljana“ deluje na polji narodnega petja tako uspešno, da zasluži vsestranske podpore od strani občinstva. Le pod tem pogojem jej bode možno procvitati in se povzdigniti do take stopnje, da bode delalo čast mestu, čegar ime nosi in čast vsemu narodu. Pri zadnjem občnem zboru so bili izvoljeni: g. J. Likar, predsednikom, J. Zalaznik, podpredsednikom, J. Vidmar, blagajnikom, R. Korene, tajnikom; V. Černiko, Preatoni, Razinger, Primožič in Šega, odbornikom. Preglednika računov sta gg. I. Kurent in Armič.

— (Ipred porotnega sodišča.) Včeraj pričelo se je v dvorani filharmoničnega društva prvo letošnje porotno zasedanje. Pri prvi obravnavi bil je obtožen 43letni oženjeni delavec Fr. Jurjevec iz Boršta pri Brdu hudodelstva uboja. Kmetski fant Janez Urbanija je imel znanje z obtoženčev sestro; to znanje ni ostalo brez nasledkov. Jurjevec in Urbanija sta si bila vsled tega sovražna ter sta se pogosto prepirala. Zvečer dne 14. decembra lani prišel je Urbanija zopet v hišo obtoženčeve sestre, pri kateri je stanoval tudi Franc Jurjevec. Urbanija in Jurjevec sta se zopet sprla in ko sta bila sama v sobi, zgrabil je Jurjevec sekiro, ki je ležala pod klopjo, ter udaril z njo Urbanijo po glavi. Sestra obtoženčeva, ki je bila v bližnji spalnici, slišala je brata upiti „ali imaš dosti?“ ter je hitro pritekla v sobo. Ko je prižgala luč, videla je, da ima Urbanija težko rano na glavi; brata ni bil več v sobi. Zgignila je bila tudi sekira izpod klopi. Urbanija je umrl je še isto noč, in sicer glasom izreka izvedencev vsled otrpnenja možgan, ker je imel s sekiro presekano glavo. Obtoženec priznava, da je udaril Urbanijo, da pa v temi ni videl, s kakim orodjem. Sicer pa pravi, da se je moral braniti pred Urbanijo. Porotniki potrdili so z 8 glasovi vprašanje glede uboja ter zanikali silobran. Sodišče je obsodilo potem Franca Jurjevca na pet let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno ter trdim ležiščem dne 14. decembra vsakega kazenskega leta. — Pri drugi obravnavi bil je obtožen 19letni sameški tesar Franc Sever iz Črnuč hudodelstva

ropa. Berač Andrej Kreč skupil je bil dne 17. avgusta za gobe 80 krajcarjev. Obtoženec, ki je to vedel, napal je vsled tega Kreča pri črnuškem mostu, a ker se je približal neki znanec, spustil ga je ter odšel. Kreč je šel potem v Bedenikovo šupo spat. Ponoči pa ga je Sever zopet napadel, pokleknil mu na prsa, ga davil, ga prijel za usta, da bi ne mogel klicati na pomoč, in mu konečno vzel iz žepa ves drobiž v znesku 80 kr. Porotniki potrdili so stavljenemu jim vprašanje soglasno in sodišče obsodilo je Severja na 4 leta težke ječe, poostrene s postom in trdim ležiščem v temni celici dne 19. avgusta vsakega kazenskega leta.

— (Ljudsko gibanje v Ljubljani.) V zadnjih treh mesecih lanskega leta se je v Ljubljani sklenilo 90 zakonov. Rodilo se je 207 otrok, umrlo je 235 oseb, mej temi 104 otrok starih manj kot 6 let. Ponesrečile so štiri osebe, samomor se je primeril jeden.

— (Sneg.) Že nekoliko dni se je pripravljala sneg in poskušal pobeliti od silne burje osušeno in zaprašeno zemljo ter jo pokriti s svojo belo odejo. Konečno se mu je vender posrečilo. Z veseljem smo pozdravili po tako dolgi suši dobrodelni sneg, ki nas je vsaj za nekaj časa odrešil silno nadležnega in zdravju škodljivega prahu, katerega je zdaj v Ljubljani več, kot ga je bilo kedaj. Po lepih spomladanskih dneh prinesla nam je burja zopet pravo zimo.

— (Šolski vrti na Kranjskem) Število šolskih vrtov in sadnih drevesnic na Kranjskem je v poslednjih letih lepo naraslo in sicer je bilo koncem lanskega leta 212 šolskih vrtov in 170 sadnih drevesnic. Največ šolskih vrtov bilo je v postojnskem, največ sadnih drevesnic pa v novo-meškem okraju.

— (Otrok zgorel.) V Trbojah pri Kranju je štiriletna hčerka posestnice Ovčjak, igraje se z žveplenkami si užgala obleko in na lici mesta vsled opeklin umrla.

— (Umor in samomor.) Korporal pri godbi 97. pešpolka Andrej Škarl je v soboto pobegnil iz Palja. Šel je v Trst in umoril svojo 26letno ljubimko Antonijo Candotti, potem pa skusil samega sebe končati. Ljubimko je z revolverjem ustrelil trikrat v prsa in jo še zabodel z nožem, samega sebe pa je ustrelil. Zdaj leži v vojaški bolnici.

* (Mohamedanska mošeja v nemškem Gradcu) V nedeljo se je blagoslovila mohamedanska mošeja v dominikanski vojašnici v Gradcu. Mošeja je namenjena mohamedanskim vojakom, službujočim pri 2. bosansko hercegovskem pešpolku, kateri je nastanjen v Gradcu.

* (Madjarski šovinizem) V Požunu so priredili pravniški velik ples, kateri je obiskal tudi nadvojvoda Friderik. Pri plesu je svirala ciganska godba. Ko je prišel nadvojvoda, je načelnik plesnemu komiteju zahteval, da cigani zasvirajo cesarsko pesem. Cigani so kategorično odgovorili, da ne, češ, naš madjarski patriotizem nam to prepoveduje. Madjarski listi slave sedaj tiste cigane kot vzgledne rodoljube.

* (Velik škandal v Bukureštu) Gospa Olga Boldur-Latzescu je lepa, nekoliko histerična dama, stara 24 let. Nje oče je bil višji uradnik, od moža je ločena. Ko je zapustila moža, se je preselila v Bukurešt in uslišala arhitekta Gabrielescuta, čigar ljubezen je trajala skoro leto dni. Mož je spoznal, da je taka ljubezen draga in zapustil gospo Olgo, vsled česar je ta prišla v precejšnje denarne stiske. Seznanila se je z nekim visokošolcem Sabeckijem. Ko sta zapravila zadnji krajcar, je gospa Olga pisala Gabrielescutu, da nje srce še vedno žanji gori, in ga povabila, naj jo obišče. Gabrielescu je res prišel. Kmalu za njim je pridrvel Sabecki z revolverjem in uprizoril naslednjo, z gospo Olgo dogovorjeno komedijo. Razgrajal je strahovito, grozil, da ustrelil nezvesto ljubimko in strahu tresočega se arhitekta, nameril z revolverjem zdaj na tega zdaj na gospo Olgo in naposled zahteval 25.000 frankov odškodnine. Arhitekt mu je dal, kar je imel pri sebi: 1500 frankov, uro in prstane. Sabecki ga je na to zvezal, mu vzel ključe k stanovanju in z revolverjem „prisilil“ Olgo, da je šla v arhitektovo stanovanje pobrat, kar je kaj vredno. Gospa Olga je prinesla plen; vreden je bil 1000 frankov. Naposled je Sabecki prisilil arhitekta, da mu je podpisal dve menici za 9000 in za 5000 frankov ter ga končno izpustil. Arhitekt je hitel na policijo, ki je interesantno Olgo in nje ljubimca koj aretovala.

* (Ravnodušen obsojenec) Jozé Roig v Valenciji na Španskem je umoril troje svojih sinov, četrtega pa prisilil, da mu je pomagal zakopati trupla. Zato je bil obsojen na smrt. K usmrčenju se je zbralo nad 2000 oseb. Ko se je obsojenec prečitala obsodba, je rekel jako hladnokrvno: „Prav je; troje življenj plačam z jednim“. Šel je mirno na oder, kjer je stala garrota, to je instrument s katerim se zadavi obsojenec, kajti na Španskem se na ta način izvršujejo obsodbe na smrt. Ko je sedel na pripravljeni stol, se je pokazalo, da njegov vrat

ne seže do železja, katero bi ga moralo zadaviti, je mož mirno vstal in pomagal, da se je njegov sedež povišal. A ko je bilo to storjeno, se je pokazala druga ovira. Železje ni bilo dovolj široko, da bi objelo vrat. Vsled tega so prišli sodnik in rabelj v veliko zadrego, iz katere jim je pomagal obsojenec, rekši rablju: „Odreži mi srajco okolu vrata, morda pojde potem...“ Rabelj je storil tako in ko je bilo vse v redu, se je obsojenec od njega poslovil s prijaznimi besedami: „Zdaj, prijatelj, pa opravi hitro; potrpej sem dovolj dolgo.“ Nekaj trenutkov potem je bil mož mrtev.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. F. Rojnik v Gornjem Gradu 3 k r o n e, katere so darovali gg.: F. Pintar, A. Perne, Jak. Božič v Gornjem Gradu in pošiljatelj. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— Zabavna knjižnica za slovensko mladino. Urejuje in izdaje Anton Kosi, učitelj v Središču. Str. 48. Cena 15 kr. Pričujoči peti sešitek Kosijeve „Zabavne knjižnice“ prinaša zanimivo „živiljenjepisno črtico“ o pokojnem pisatelju in učitelju Jos. Freunfeldu (s podobo), več raznovrstnih mladinskih primerenih spisov v vezani in nevezani besedi, pregovorov, beležek, kratkočasnic in uganjk. Knjižica bo naši mladini gotovo dobro došla. Čisti dohodek tega sešitka je namenjen Ciril-Metodovi družbi.

Državnozborna volitev!

Pri današnji državnozborni volitvi v skupini mest in trgov Kranj Škofja-Loka-Postojina-Idrija-Kamnik-Lož-Tržič-Radovljica-Vrhnika je bilo oddanih 748 glasov in je dobil kandidat narodne stranke g. Anton Koblar 483 glasov, nasprotni kandidat g. Gabrijel Jelovšek 265 glasov. Izvoljen je torej g. Anton Koblar z veliko večino 218 glasov. Slava volilcem!

Brzojavna poročila iz posamičnih mest in trgov slóvejo:

Kranj: Koblar je dobil 90 glasov,

Jelovšek 3, prazni sta bili dve glasovnici.

Škofja Loka: Koblar je dobil 57,

Jelovšek 13 glasov.

Postojina: Koblar je dobil 65 glasov,

Jelovšek 20. Dekan in kaplan sta strastno

agitovala.

Idrija: Koblar je dobil 126 glasov,

Jelovšek 28, tri glasovnice so bile prazne.

Lož: Koblar je dobil 21 glasov, Jelovšek 2.

Radovljica: Koblar je dobil 34 glasov,

Jelovšek 34.

Tržič: Koblar je dobil 14 glasov,

Jelovšek 24.

Kamnik: Koblar je dobil 57 glasov,

Jelovšek 62.

Vrhnika: Koblar je dobil 19 glasov,

Jelovšek 79.

Brzojavke.

Dunaj 25. februarja. Poslanska zbornica je danes razpravljala o proračunskem poglavju „visoke šole“. Klun je urgiral ustanovitev profesure za slovenski jezik in slovensko literaturo na vseučiliščih v Gradcu. Minister Gautsch je odgovoril, da imenuje v kratkem popolnoma vsposobljeno moč izrednim profesorjem.

Dunaj 25. februarja. Ker se bo v četrtek glasovalo o celjski postavki, so se vsi k desnici spadajoči poslanci pozvali, da pridejo koj na Dunaj.

Dunaj 25. februarja. Klub nemške levice je danes sklenil, glasovati zoper proračunsko postavko za celjsko utrakvistično gimnazijo.

Dunaj 25. februarja. Cesar je ministertvo pooblastil, predložiti drž. zboru načrt zakona glede uredbe uradniških plač. Zajedno z uradničnimi plačami se bodo uredili dohodki suplentov.

Dunaj 25. februarja. Vlada je principijelno sklenila odpraviti koležnino na visokih šolah.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti tež-
kotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in
nepopravnega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno do-
mače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva
na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen
in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem po-
vzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in
kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekar-
nah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, za-
znamovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (1756-3)

Tuji.

24. februarja:

Pri Moll: Wohlmuth z Dunaja. — Fiala iz Haide.
— Jieha iz Winterberga. — Wayer iz Utrehta. — Pinssi
iz Celovca.

Pri avstrijskem cesarju: Ermacora iz Tarcenta.
Pri južnem kolodvoru: Schmner iz Šmarja. —
Šumer iz Gelja.

Umrl so v Ljubljani:

23. februarja: Karolina Kovač, poštnega sluga žena,
38 let, Marije Terezije cesta št. 14, jetika.
24. februarja: Dr. Jožef Sajovic, odvetnik, 58 let,
Strmi pot št. 1, otrpjenjen srca.

Meteorologično poročilo.

Febr.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
24.	9. zvečer	741.2	- 6.2	p. m. svzh.	snežno	
25.	7. zjutraj	737.2	- 5.7	sr. svzh.	snežno	8.6
	2. popol.	736.6	- 2.4	sr. vzjvzh.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura -4.9°, za 5.6' pod
normalom.

Dunajska borza

dné 25. februarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 90	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	95	
Avstrijska zlata renta	121	95	
Avstrijska krona renta 4%	101	40	
Ogerska zlata renta 4%	122	25	
Ogerska krona renta 4%	99	05	
Avstro-ogerske bančne delnice	995	—	
Kreditne delnice	379	75	
London vista	120	75	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	95	
20 mark	11	79	
20 frankov	9	56	
Italijanski bankovci	42	95	
C. kr. cekini	5	65	

Dné 24. februarja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193	25	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	—	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	—	
Kreditne srečke po 100 gld.	198	—	
Ljubljanske srečke	22	—	
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	75	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	172	90	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	497	—	
Papirnati rubelj	1	28	

Trgovski pomočnik

21 let star, zmožen slovenskega in nemškega jezika, želi
službo nastopiti. — Naslov pove upravnistvo „Sloven-
skega Naroda“. (1980-2)

V Črnomlju je na prodaj

hiša

(nekadaj Bajukova) na najlepšem prostoru blizu cerkve.
— Več pove A. Lackner v Črnomlju. (1996-1)

Postranski zaslužek

150-200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst,
ki se loté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk.
— Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-
Gesellschaft Adler & Comp. Budapest“. 1927-4)

Ustanovljena l. 1874.

JOSIP PETRIČ

v Ljubljani, Vegove ulice št. 8 (poleg realke).

Priporočam čast. gg. trgovcem, bilježnikom, odvetnikom in vsem
drugim uradom

svojo bogato na novo ustanovljeno

tovarniško zalogo raznega papirja

po originalnih cenah.

V zalogi imam vse v mojo stroko spadajoče pisarniške, pisemske,
dokumentne, ovojne in druge papirje, kakor tudi pečatni vosek,
ornilo in vsakovrstne kuverte od najmanjše do največje.

Prezvamem tudi razna tiskarska dela za gg. trgovce,
o. kr. bilježnike, odvetnike in sploh za vse urade in zagotavljam za naj-
okusnejše delo in po najnovejšem sistemu.

Proseč, da bi me čast. gg. odjemalci kot domačina s svojimi naročbami
podpirali, jih vže naprej zagotavljam, da se bočem vedno potrudil jih zadovoljiti
v vsacem obziru in sicer najmanj toliko kakor moja konkurenca, ter beležim
z odličnim spoštovanjem

(1985-2)

Josip Petrič.

Uzoreci na željo brezplačno in poštnine prosti.

Blagotizorno in dovoljujem čast. gg. trgovcem in vsem naročnikom popust.

Potrjim srcem javljam vsem sorodnikom,
prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš
nepozabni, dobri soprog, oziroma oče, brat, zet
in svak, gospod

dr. Josip Sajovic

advokat

po kratki, mučni bolezni, danes ob 5. uri zjutraj,
v 59. letu svoje starosti, nepričakovano svojo blago
dušo izdahnul.

Pozemni ostanki predrazlega pokojnika se bodo
dné 26. svečana ob 4. uri v hiši žalosti, Strelške
ulice št. 16, slovesno blagoslovili in od tod pre-
nesli na pokopališče sv. Krištofa.

Svete maše zadušnice se bodo darovale v raz-
ličnih cerkvah. (1994)

Naj v miru počival

V Ljubljani, dné 24. svečana 1896.

Serafina Sajovic roj. Sayer, soproga. —
Dr. Josip Sajovic, c. kr. avskultant, Rudolf
Sajovic, cand. iur., Ernestina Sajovic,
Evgen Sajovic, otroci. — Janez Sajovic,
Mihael Sajovic, posestnika, brata. — Rosa
Sayer roj. Škerjano, tašča. — Evgen Sayer,
c. in kr. vojaški intendant, Dr. Albin Sayer,
advokat, svaka. — Gizela Sayer roj. Sch,
Helena Sayer roj. Petričič, svakinji.

Pristen

belokranjski brinjevec

priporoča (1995-1)

A. Lackner v Črnomlju.

Steklenica 1 liter 1 gld. 10 kr., 1 1/2, litra 1 gld. 60 kr.
Pri naročilu na 25 steklenic 10% ceneje.

Služba okrožnega zdravnika

za zdravstveno okrožje Laške okolice s sedežem
v Laškem trgu ob Savini, je razpisana v zmislu
postave z dné 23. junija 1892. l.

Letna plača 600 gld. in potni pavšal 425 gld.
Prosilci morajo biti slovensčine in nemščine
v besedi in pisavi popolnoma zmožni ter se zave-
zati držati domačo lekarnico.

Prošnje naj se vložijo do 16. sušca t. l.
pri županstvu sv. Krištofa, okraj Laški.

Jožef Simončič

načelnik.

(1950-2)

Vizitnice

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Razglas.

Dné 8. marca t. l. popoldne ob 1. uri

se bode oddala

v Laškem trgu

stavba nove štirirazredne ljudske šole

s stroškovnim proračunom 20.201 gld. 2 kr. glavnemu podjetniku po-
nudbenim potom.

Načrt, stroškovni proračun in stavbeni pogoji ležé pri podpisane-
mu načelniku.

Krajni šolski svet za okolico Laškega trga (Markt Tüffer)

dné 23. svečana 1896.

(1997-1)

Andrej Elsbacher, načelnik.

Karola Wolf-a

restitucijski fluid.

(Izveleček iz izvrstnih gorskih zeljšič).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih na-
porih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh zunanjih boleznih,
kakor: protinu, revmatičnem otrpnenju, zvrtju in pretegnjenju žil itd.
Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušeno pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih,
ovcrah, prešičih itd., če nečéjo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno
varovalno sredstvo proti kužnim boleznim.

Cena zavrtju 45 kr.

(1224-43)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja.

Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jednem izdelovalcu

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošilja se vsak dan po pošti.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi omenjeni so v
srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 18. uri 5 min. po moči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Co-
lovec, Frantsenstete, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmun-
den, Solnograd, Steyr, Lince, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Heb,
Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipek, Dunaj via Amstetten.
Ob 5. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Co-
lovec, Frantsenstete, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.

Ob 19. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,

Oslovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno,

čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost,

Bregene, Gurth, Genevo, Paris, Steyr, Lince, Gmundens, Ischl, Bude-
jovice, Pilsen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane,

Prago, Lipek, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 30 min. zvečer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.

Naun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 35 min. popoldne

osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipe-
skega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,

Pilnja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmundens, Ischla, Aus-
see, Ljubna, Celovca, Beljaka, Frantsenstete, Trbiša

Ob 8. uri 19 min. zjutraj osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 11. uri 55 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,

Lipekega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih

varov, Pilnja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Geneve,

Gurtha, Bregene, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubna,

Celovca, Pontabla, Trbiša

Ob 2. uri 35 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal,

Beljaka, Celovca, Frantsenstete, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 35 min. zvečer osebni vlak iz Kočevja, Novega Mesta.

Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in

Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. uri 55 min. popoldne v . . .

Ob 9. uri 50 min. zvečer . . .

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika

Ob 11. uri 15 min. dopoldne . . .

Ob 9. uri 30 min. zvečer . . .

(1706-46)

Prodá se iz proste roke

hiša

v dobrem stanu, po potresu nepoškodovana, s pri-
padajočim dvoriščem in vrtom in s 7 stanovanji.
Hiša stoji v Lončarski stezi št. 6. — Več pove
posestnik in prodajalec v istej hiši. (1964-3)

Kot

potovalec

ali

zastopnik

tvrdk na debelo, tovarniških in podobnih podjetij,
želi nekdo takoj nastopiti.

Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Sloven-
skega Naroda“. (1988-2)